

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27 MAART 2009 BETREFFENDE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE, WAT BETREFT DE GEDEELTELIJKE OMZETTING VAN RICHTLIJN (EU) 2019/882 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 17 APRIL 2019 BETREFFENDE DE TOEGANKELIJKHEIDSVORSCHRIFTEN VOOR PRODUCTEN EN DIENSTEN EN TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 12 FEBRUARI 2021 HOUDENDE WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27 MAART 2009 BETREFFENDE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE MET BETREKKING TOT DE LANDELIJKE EN REGIONALE RADIO-OMROEPORGANISATIES EN DE TECHNISCHE EINDAPPARATUUR VOOR FM-RADIO-ONTVANGST VAN RADIO-OMROEPORGANISATIES

Samenvatting

Met voorliggend ontwerpdecreet wordt Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (hierna: Toegankelijkheidsrichtlijn) omgezet. Deze richtlijn heeft als algemene doelstelling het verbeteren van de werking van de eengemaakte markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten, in het bijzonder door belemmeringen voor het vrije verkeer van bepaalde toegankelijke producten en diensten ten gevolge van uiteenlopende toegankelijkheidsvoorschriften in de lidstaten weg te nemen en te voorkomen. De Toegankelijkheidsrichtlijn is van toepassing op een brede waaier van producten en diensten. Gelet op de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap voor de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten wordt de Toegankelijkheidsrichtlijn hierbij omgezet in zoverre deze betrekking heeft op eindapparatuur voor gebruik door consumenten met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten, en op diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten waaronder elektronische programmagidsen (EPG's). Deze omzetting gebeurt via een wijziging van het Mediadecreet. Daarnaast bevat dit ontwerpdecreet één bepaling over productplaatsing en een aantal bepalingen betreffende radio-omroep.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Via voorliggend ontwerp van decreet wordt de richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (hierna: Toegankelijkheidsrichtlijn) omgezet in het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: Mediadecreet). Dit doet geen afbreuk aan het voornemen van de Vlaamse regering om het Mediadecreet tijdens de komende legislatuur op andere punten te wijzigen (vb. Stimulering van de audiovisuele sector door de dienstenverdelers en de niet-lineaire televisieomroeporganisaties).
2. In het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019 – 2024 zijn volgende passages terug te vinden:

"De Vlaamse Regering wil elke Vlaming – ongeacht zijn afkomst, overtuiging, leeftijd, handicap of geaardheid – de kans geven zich te ontplooien als individu

en als burger in de maatschappij. Vlaanderen zal een warme thuis zijn en zorg dragen voor iedereen die hier geboren wordt, opgroeit, woont, werkt en leeft. Onze gemeenschap laat niemand in de steek”.

“Als overheid hebben we een belangrijke verantwoordelijkheid in het creëren van gelijke kansen voor alle burgers opdat iedereen volwaardig en evenredig kan participeren aan de samenleving”.

“Bij de implementatie van EU-richtlijnen gaat Vlaanderen in het belang van ons economisch weefsel niet ruimer of strenger dan strikt noodzakelijk is (i.e. het ‘no gold plating’-principe)”.

3. In de beleidsnota media 2019-2024 zijn volgende passages terug te vinden onder SD A.3. “Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid” / OD A.3.2. “Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media”:

“Op 17 juni 2019 verscheen de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn. Doel van de richtlijn is om verschillende goederen en diensten toegankelijker te maken, o.a. voor personen met een beperking, ouderen, enz. Waar het mijn bevoegdheden betreft, zal ik initiatief nemen tot omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn via het mediadecreet, uiterlijk op 28 juni 2022”.

4. Voorliggende decreet houdt ook enkele technische en inhoudelijke wijzigingen in aan het decreet wat betreft het kader voor radio-omroeporganisaties.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

5. De toegang tot audiovisuele media voor personen met een handicap is de voorbije jaren op Europees vlak geconcretiseerd via twee richtlijnen: de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten van 2018 (Richtlijn 2018/1808/EU) en de Toegankelijkheidsrichtlijn van 2019 Richtlijn 2019/882/EU). De richtlijn Audiovisuele Mediadiensten van 2018 regelt de toegankelijkheid van de audiovisuele mediadiensten zelf. Deze richtlijn bepaalt dat de inhoud van televisiediensten in toenemende mate toegankelijker moet worden gemaakt voor personen met een handicap, en dit minstens met gebarentaal, ondertiteling, gesproken ondertiteling en audiobeschrijving. Aanbieders van televisiediensten moeten daar jaarlijks over rapporteren. Deze richtlijn werd omgezet bij artikel 26 van het decreet van 19 maart 2021. De Toegankelijkheidsrichtlijn regelt de toegankelijkheid van diensten die toegang verschaffen tot audiovisuele mediadiensten, bijvoorbeeld websites, online toepassingen, elektronische applicaties op set-top boxen, elektronische programmagidsen, mobiele applicaties en geconnecteerde televisiediensten. Dezelfde richtlijn regelt ook de toegankelijkheid van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten zoals bijvoorbeeld set-top boxen.
6. De Toegankelijkheidsrichtlijn heeft als algemene doelstelling het verbeteren van de werking van de eengemaakte markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten, met aandacht voor de behoeften van het bedrijfsleven en de consumenten. Daarnaast moet deze richtlijn bijdragen aan de uitvoering van de Europese strategie inzake handicaps 2010-2020 en het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.
7. De huidige toegankelijkheidseisen voor specifieke producten en diensten verschillen van lidstaat tot lidstaat, en soms zelfs binnen een lidstaat als er toegankelijkheidseisen op regionaal/lokaal niveau bestaan. Dit leidt tot een

versnippering van de eengemaakte markt, en daardoor tot extra lasten voor het bedrijfsleven als bedrijven toegankelijke producten en diensten aan consumenten ter beschikking willen stellen.

8. Er was tot voor kort op EU-niveau geen coördinatie van nationale wetgeving inzake de toegankelijkheid van producten en diensten, en dus geen gemeenschappelijke definitie van de manier waarop producten en diensten toegankelijk moeten worden gemaakt. Zeker nu de lidstaten zich hebben verplicht tot de omzetting van de algemene bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap, waarbij de EU partij is, moet vermeden worden dat de lidstaten deze bepalingen op verschillende manieren in nationale wetgeving omzetten.
9. De interne markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten zal beter functioneren als de belemmeringen voor het vrij verkeer ten gevolge van uiteenlopende toegankelijkheidsvoorschriften in de lidstaten worden opgeheven. Daardoor zou de beschikbaarheid van toegankelijke producten en diensten in de interne markt vergroten en de toegankelijkheid van relevante informatie verbeteren.
10. De Toegankelijkheidsrichtlijn is van toepassing op een brede waaier van producten en diensten waarvoor toegankelijkheidsvoorzieningen het hardst nodig zijn, op gebieden waar de verschillen in wetgeving het grootst zijn en de markt het meest versnipperd is, of waar een zeer grote kans bestaat dat dit kan gebeuren. De richtlijn is van toepassing op onder meer computers en besturingssystemen, digitale tv-diensten en -apparatuur, telefoniediensten en gerelateerde eindapparatuur, elektronische boeken, zelfbedieningsterminals, zoals geldautomaten, kaartautomaten en incheckautomaten, elektronische handel, bankdiensten, diensten voor personenvervoer, bijvoorbeeld per vliegtuig, trein, bus of over zee; en hotels en servicebalies.
11. Met toepassing van artikel 5, paragraaf 1, II, nr. 4 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) is de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk voor "het beleid inzake mindervaliden, met inbegrip van de beroepsopleiding, de omscholing en de herscholing van mindervaliden en de mobiliteitshulpmiddelen, met uitzondering van:
 - a) de regelen betreffende en de financiering, met inbegrip van de individuele dossiers, van de toelagen aan de mindervaliden behoudens de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden;
 - b) de regelen betreffende de financiële tegemoetkoming voor de tewerkstelling van mindervalide werknemers, die toegekend wordt aan de werkgevers die minder-validen tewerkstellen".De Vlaamse Gemeenschap is derhalve mede verantwoordelijk voor de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn.
12. Gelet op haar bevoegdheid voor de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten (art. 4, 6° BWHI) moet de Vlaamse Gemeenschap de Toegankelijkheidsrichtlijn in elk geval omzetten in zoverre deze betrekking heeft op eindapparatuur voor gebruik door consumenten met interactieve computerfuncties en voor toegang tot audiovisuele mediadiensten, en op diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten waaronder elektronische programmagidsen (EPG's). Deze omzetting gebeurt via een wijziging van het Mediadecreet.
13. De Toegankelijkheidsrichtlijn moet omgezet zijn in Vlaamse regelgeving uiterlijk op 28 juni 2022. De voorschriften van deze richtlijn zijn van toepassing op producten die in de handel worden gebracht en diensten die worden verleend na de datum waarop dit omzettingsdecreet van kracht wordt.

14. Teneinde dienstverleners voldoende tijd te geven om zich aan te passen aan de voorschriften van de toegankelijkheidsrichtlijn is voorzien in een overgangperiode van 5 jaar na de datum van toepassing van de richtlijn (dus na 28 juni 2025) waarin voor dienstverlening gebruikte producten die vóór die datum in de handel zijn gebracht, niet hoeven te voldoen aan de toegankelijkheidsvoorschriften van de richtlijn, tenzij deze producten tijdens de overgangperiode door de dienstverleners worden vervangen.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

15. De omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn heeft gevolgen voor verschillende bepalingen in het Mediadecreet. Meer specifiek zijn dit de algemene bepalingen en definities (artikelen 2 en 4 van het ontwerpdecreet) en het Deel VI betreffende het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, waarin een nieuw artikel 214/2 wordt ingevoegd (artikel 16 van het ontwerpdecreet). Tenslotte worden met toepassing van artikel 20 van het ontwerpdecreet aan het Mediadecreet 2 bijlagen toegevoegd betreffende respectievelijk de toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparatuur en diensten en de criteria voor de beoordeling van de onevenredige last.

16. Dit omzettingsdecreet heeft enkel betrekking op eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten, en op diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten. Voor wat betreft de toegankelijkheidsvoorschriften voor andere producten en diensten die ressorteren onder de Toegankelijkheidsrichtlijn zullen andere omzettingswetten en -decreten worden uitgevaardigd.

17. In uitvoering van het ontworpen artikel 214/2, §3, derde lid van het Mediadecreet kan de Vlaamse Regering nog nadere regels publiceren in verband met de beoordeling van de onevenredige last die het naleven van de toegankelijkheidsvoorschriften zou opleveren voor de betrokken aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten, en aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten.

18. Inzake de wijzigingsbepalingen met betrekking tot radio-omroep voorziet dit decreet in de eerst plaats een aanpassing van de termijn waarbinnen erkende radio-omroepen na hun erkenning dienen te starten met uitzenden en het brengen van hun omroepprogramma. In de tweede plaats wordt een versoepeling doorgevoerd wat betreft de programma's en programmakeuzes van erkende lokale radio-omroeporganisaties. Zo mogen zij bijvoorbeeld evenementieel ontkoppelen. Tenslotte wordt ook de bestaande bepaling gewijzigd die bepaalt in welke gevallen mag afgeweken worden van het ingediende erkenningsdossier waarmee de erkenning werd verkregen.

19. Tenslotte voeren bepaalde artikelen nog enkele materiële correcties door.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact: kinderen, jongeren en minderjarigen.

20. Artikel 4 van het decreet van 20 januari 2012 houdende het voeren van een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid stelt het volgende: *"Bij elk ontwerp van decreet dat wordt ingediend bij het Vlaams Parlement, wordt een kind- en jongereneffectrapport, afgekort JoKER, gevoegd, als de voorgenomen beslissing het belang van personen jonger dan vijftientig jaar rechtstreeks raakt"*. In uitvoering van deze bepaling werd voor dit dossier een JoKER opgemaakt en als bijlage toegevoegd.

Armoedetoets.

21. Voor dit decreet werd geen armoedetoets uitgevoerd.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel.

22. Op 13 december 2006 werd het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (VN-VRPH) vastgesteld. Sinds 21 januari 2011 is de Europese Unie partij bij dit verdrag dat door alle lidstaten is geratificeerd. Sinds de Europese Unie partij is bij het VN-VRPH maken de bepalingen ervan integraal deel uit van de rechtsorde van de Europese Unie en zijn ze bindend voor de instellingen en de lidstaten van de Europese Unie.
23. Het VN-VRPH bepaalt dat de partijen bij dat verdrag passende maatregelen nemen om personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang te garanderen tot de fysieke omgeving, tot vervoer, tot informatie en communicatie, met inbegrip van informatie- en communicatietechnologieën en -systemen, en tot andere voorzieningen en diensten die openstaan voor of verleend worden aan het publiek, zowel in stedelijke als in landelijke gebieden.
24. Doordat het VN-VRPH doorwerkt in de rechtsorde van de lidstaten, zijn er aanvullende nationale bepalingen over de toegankelijkheid van producten en diensten nodig. Zonder optreden van de Europese Unie zouden die bepalingen tot nog grotere verschillen tussen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten leiden. De Toegankelijkheidsrichtlijn komt hieraan tegemoet.
25. Met de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn krijgen mensen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de mogelijkheid tot volwaardige participatie aan processen van informatie en communicatie. Dit heeft een rechtstreekse impact op hun grondrecht op vrijheid van meningsuiting en recht op informatie. Ook het recht op culturele en maatschappelijke ontplooiing neemt toe met de omzetting van deze richtlijn.

Budgettaire impact.

22. Dit decreet heeft geen budgettaire impact.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

23. Dit decreet heeft geen bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

Implementatie

24. De bepalingen die door dit decreet worden ingevoegd in het Mediadecreet zullen direct uitvoerbaar zijn.
25. Handhaving van en toezicht op de naleving van de bepalingen van dit decreet is de bevoegdheid van de Vlaamse Regulator voor de Media.
26. Dit decreet treedt in werking op de tiende dag na publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de bepalingen ter omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn, die in werking treden op 28 juni 2025. Het ontworpen artikel 214/2 §5 bevat een overgangperiode die afloopt op 28 juni 2030 gedurende dewelke dienstverleners hun diensten kunnen blijven verlenen met gebruik van de producten die zij voor deze datum al rechtmatig gebruikten bij het verlenen van vergelijkbare diensten.

C. Totstandkomingsprocedure

27. Op 17 april 2019 werd Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten, goedgekeurd.
28. Op 7 juni 2019 verscheen Richtlijn (EU) 2019/882 in het Publicatieblad van de Europese Unie.
29. De Inspectie Financiën verleende een positief advies op 1 juli 2021. In zijn advies verklaart de Inspectie van Financiën dat dit ontwerp geen financiële weerslag heeft.
30. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nummer 2021/287 van 5 juli 2021.
31. Er werd een JoKER-advies geformuleerd op 30 juni 2021.
32. Het ontwerp van decreet werd een eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op ...

Advies van de Sectorraad Media

33. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies over dit ontwerp van decreet op 13 september 2021.

Advies Sectorraad Media dd. 13 september 2021

De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde op 13 september 2021 zijn advies over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten.

De Sectorraad Media onderschrijft om bij de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn de aanpak en methodes uit deze Europese Richtlijn te volgen. Daarnaast heeft de Sectorraad Media nog enkele praktische vragen bij de verdere uitwerking van deze richtlijn.

1. De Sectorraad Media stelt dat het niet duidelijk is hoe de opties uit de bijlagen zich concreet zullen vertalen in meer toegankelijke Vlaamse mediadiensten. In repliek hierop kan gesteld worden dat de bijlagen bij het voorontwerp van decreet een rechtstreekse herneming zijn van de bijlagen bij de Toegankelijkheidsrichtlijn die relevant zijn voor de toegankelijkheid van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten, en van diensten die toegang verlenen tot televisiediensten. In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord zijn we bij de implementatie van de Toegankelijkheidsrichtlijn niet ruimer of strenger dan strikt noodzakelijk is (i.e. het 'no gold plating'-principe). De betrokken toegankelijkheidsvoorschriften moeten ertoe leiden dat de interne markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten beter zal functioneren, en dus dat de beschikbaarheid van toegankelijke producten en diensten in de interne markt gaat toenemen. Hoe de toegankelijke Vlaamse mediadiensten er als gevolg van deze voorschriften precies zullen uitzien, hangt af van de manier waarop aanbieders deze zullen omzetten in de praktijk. In bepaalde gevallen zal dit wellicht voor de gehele Europese markt vorm krijgen.

We kunnen niet vooruitlopen op de technologische ontwikkelingen die zich de komende jaren zullen voordoen.

2. Daarnaast vraagt de Sectorraad Media zich af of deze praktische vraagstukken verder zullen worden uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten, door loutere interpretatie en implementatie vanwege de Regulator of via een gezamenlijke concrete interpretatie. De Sectorraad verkiest de laatste optie, en vraagt dan ook om bij de verdere uitwerking en implementatie van de richtlijn voldoende af te stemmen met alle betrokken stakeholders teneinde onduidelijkheid weg te werken, een helder zicht te krijgen op verwachtingen en haalbaarheid, en rechtszekerheid te creëren.

Het is weinig gebruikelijk om de uitvoering van een decreet te laten verlopen via een gezamenlijke concrete interpretatie waarbij stakeholders betrokken worden. De belangrijkste principes rond toegankelijkheid van eindapparatuur en diensten zijn opgenomen in het voorontwerp van decreet. De Vlaamse Regulator voor de Media zal met deze principes rekening moeten houden wanneer hij dit gaat toepassen. De technologische oplossingen voor toegankelijkheid evolueren snel, daarom kunnen we op dit moment moeilijk vooruitlopen op concrete uitwerkingen. Met toepassing van het ontworpen artikel 214/2, §3 kunnen aanbieders die van mening zijn dat het opvolgen van alle toegankelijkheidsvoorschriften een ingrijpende wijziging van hun apparaat of dienst vereist of hen een onevenredige last oplevert, van de naleving van die toegankelijkheidsvoorschriften geheel of gedeeltelijk vrijgesteld worden. Het ontworpen artikel 214/2, §3, derde lid, bepaalt dat de Vlaamse Regering de criteria kan uitwerken die zullen worden gebruikt voor de beoordeling van de onevenredige last en die zijn opgenomen in bijlage 3. Om consequent te zijn, moet de Vlaamse Regering ook criteria kunnen uitwerken die zullen worden gebruikt voor de beoordeling van de ingrijpende wijziging, waarvan sprake is in het ontworpen artikel 214/3, §3, eerste lid. Dit wordt aan de tekst van het ontworpen artikel 214/2, §3, derde lid toegevoegd. Over de betrokken uitvoeringsbesluiten zal overleg gepleegd worden met de betrokken stakeholders.

3. Volgens de Sectorraad Media is het op basis van artikel 14 niet duidelijk welke uitzonderingen concreet worden toegelaten voor vrijstelling van de toegankelijkheidsvoorschriften. De Sectorraad Media is van mening dat de criteria voor vrijstelling noch te streng mogen zijn, noch te laks mogen worden gedefinieerd.

In antwoord hierop kan gesteld worden dat de uitzonderingen in het ontworpen artikel 214/2, §3, eerste lid, zijn overgenomen uit artikel 14.1 van de Toegankelijkheidsrichtlijn zonder dat daarvan afgeweken wordt. De Vlaamse Regulator voor de Media zal moeten interpreteren wat precies kan verstaan worden onder "fundamentele wijziging van de wezenlijke aard" van een eindapparaat of dienst, als gevolg van een ingrijpende wijziging ervan, en onder "onevenredige last voor de betrokken aanbieders". Beide criteria kunnen verder uitgewerkt worden in een Besluit van de Vlaamse Regering.

In dit verband moet ook opgemerkt worden dat de uitzondering wegens onevenredige last op proportionele wijze moet worden toegepast. Overweging (66) van de Toegankelijkheidsrichtlijn bepaalt in dat verband het volgende: "*In uitzonderlijke gevallen waarin de naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften van deze richtlijn de marktdeelnemers onevenredig zou belasten, moet van de marktdeelnemers enkel worden verlangd dat zij deze voorschriften naleven voor zover die geen onevenredige last opleveren. In dergelijke naar behoren gemotiveerde gevallen zou het voor een marktdeelnemer redelijkerwijze niet mogelijk zijn één of meer van de toegankelijkheidsvoorschriften van deze richtlijn volledig toe te passen. De marktdeelnemer moet de onder de werkingssfeer van deze richtlijn vallende diensten en producten niettemin zo toegankelijk mogelijk maken door die voorschriften toe te passen voor zover zij geen onevenredige last opleveren.*"

De toegankelijkheidsvoorschriften die volgens de marktdeelnemer geen onevenredige last opleveren, moeten onverkort gelden. Uitzonderingen op de naleving van één of meer toegankelijkheidsvoorschriften wegens de onevenredige last die zij opleveren, mogen niet verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is om die last met betrekking tot het product of de dienst in kwestie in elk individueel geval te beperken.”

Zelfs als een toegankelijkheidsvoorschrift door een aanbieder niet kan worden gevolgd omdat het voor hem een onevenredige last oplevert, moeten andere toegankelijkheidsvoorschriften die geen onevenredige last opleveren, nog steeds worden nageleefd. Om dit te verduidelijken wordt de formulering van de eerste zin van het ontworpen artikel 214/2 van vóór het wetgevingstechnisch en taaladvies hernomen: “De toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in paragraaf 1 en 2, zijn uitsluitend van toepassing voor zover de naleving ervan geen van de volgende gevolgen heeft”.

4. De Sectorraad Media stelt dat het onduidelijk is in welke mate het ontworpen artikel 214/4, §4, het krijgen van financiering voor specifieke toegankelijkheidsingrepen aan een mediaspeler de mogelijkheid ontzegt om een vrijstelling te vragen, inclusief voor toegankelijkheidsverbeteringen in totaal andere domeinen dan deze waarvoor de financiering is bedoeld.
In uitvoering van artikel 14.6 van de Toegankelijkheidsrichtlijn stelt het ontworpen artikel 214/2, §4, inderdaad dat als aanbieders uit andere bronnen dan hun eigen middelen financiering ontvangen om de toegankelijkheid te verbeteren, ongeacht of het om publieke of particuliere financiering gaat, ze geen beroep kunnen doen op de uitzondering van “onevenredige last” om toegankelijkheidsvoorschriften niet toe te passen. Deze regel moet gesitueerd worden in de context van de richtlijn die bij dit ontwerp van decreet wordt omgezet: het betreft hier de financiering die aanbieders zouden ontvangen om de toegankelijkheid in de zin van de Toegankelijkheidsrichtlijn te verbeteren. Dat wil zeggen: de toegankelijkheid van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten en de toegankelijkheid van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten. Voor aanbieders die financiering ontvangen om andere vormen van toegankelijkheid te verzekeren, bijvoorbeeld toegankelijkheid van de inhoud van een televisiedienst door middel van ondertiteling of audiodescriptie, is het niet uitgesloten dat zij op de uitzondering van “onevenredige last” beroep zouden kunnen doen.
5. De Sectorraad Media raadt aan om bij de implementatie van de richtlijn in dialoog te treden met de belangenorganisaties die duidelijke standpunten omtrent toegankelijkheid hebben geformuleerd en wiens expertise en ervaringsdeskundigheid zeker waardevol kunnen zijn in de verschillende stappen van het proces.
In aanloop van de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn werd op Vlaams niveau advies geformuleerd door de Vlaamse Adviesraad NOOZO en werd met hen ook een overleg georganiseerd. Daarnaast worden op de interfederale werkgroep die de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn opvolgt geregeld belangenorganisaties uitgenodigd. In de toekomst zal de dialoog met belangenorganisaties vanuit het Vlaamse niveau verder gezet worden, bijvoorbeeld naar aanleiding van het besluit van de Vlaamse Regering waarin de criteria zullen worden uitgewerkt voor het nader bepalen van de uitzonderingen gebaseerd op “fundamentele wijziging” en “onevenredige last”.
6. De Sectorraad Media adviseert om ook micro-ondernemingen in het implementatieproces van de Toegankelijkheidsrichtlijn te betrekken, bijvoorbeeld door goede praktijken uit te wisselen zodat micro-ondernemingen, hoewel ze niet verplicht zijn om aanpassingen te doen, toch in het debat betrokken worden om stappen te zetten naar meer toegankelijkheid.

In dit verband kan erop gewezen worden dat micro-ondernemingen niet volledig vrijgesteld worden van de toegankelijkheidsverplichtingen: micro-ondernemingen die tot televisiediensten toegang verschaffende diensten aanbieden, zijn inderdaad vrijgesteld van de toegankelijkheidsverplichtingen (art. 214/2, §2, laatste lid), maar micro-ondernemingen die aanbieders zijn van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten moeten wel de toegankelijkheidsvoorschriften naleven. Zij zijn wel vrijgesteld van de verplichting tot documentatie van hun beoordeling wanneer zij een beroep doen op de uitzondering van fundamentele wijziging of onevenredige last (art. 214/2, §3, zesde lid). Op vraag van de Vlaamse Regulator voor de Media moeten zij echter wel de feiten kunnen aangeven die relevant zijn voor deze beoordeling. Deze uitzonderingen voor micro-ondernemingen zijn overgenomen uit de Toegankelijkheidsrichtlijn. Los daarvan worden stakeholders uit de sector aangespoord om de betrokken micro-ondernemingen goed te informeren en het uitwisselen van goede praktijken te bevorderen.

7. De Sectorraad Media stelt vast dat er van de andere bepalingen in het ontwerpdecreet, betreffende productplaatsing en enkele wijzigingen inzake regelgeving voor radio-omroeporganisaties, nergens gewag wordt gemaakt in de adviesvraag, de samenvatting in de nota aan de Vlaamse Regering en de samenvatting in de Memorie van Toelichting.
Deze opmerking is deels terecht. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt wel degelijk naar deze wijzigingen verwezen (zie titel 2.A). De nodige verwijzingen worden toegevoegd in de teksten van het voorontwerp van decreet en van de memorie van toelichting.
8. Aansluitend bij het ontworpen artikel 99, tweede lid van het Mediadecreet formuleert de Sectorraad Media een voorstel om goederen of diensten van grote waarde te bepalen.
Dit is een interessant voorstel. In antwoord daarop kan verwezen worden naar het ontworpen artikel 99, tweede lid, dat stelt dat de Vlaamse Regering nadere criteria kan bepalen met betrekking tot de kwalificatie van goederen en diensten van grote waarde. Bij het uitwerken van deze criteria zal de suggestie van de sectorraad Media zeker in de analyse meegenomen worden. Het betrokken besluit van de Vlaamse Regering zal ook voor advies aan de Sectorraad voorgelegd worden, zodat hij op dat moment nog bijkomend advies kan geven, specifiek over dit thema.
9. De Sectorraad Media steunt het voorstel van artikel 7 om lokale radio-omroeporganisaties onder strikte voorwaarden toe te laten om bij evenementen in de gemeenten of steden waar ze actief zijn te mogen ontkoppelen op één van de hun toegewezen frequenties.
10. De Sectorraad geeft aan het principe van de wijziging die opgenomen is in artikel 8 te begrijpen, maar vindt het artikel (en de bijhorende passage in de Memorie van Toelichting) niet helder genoeg geformuleerd waardoor deze in de praktijk tot onduidelijkheid zouden kunnen leiden.
De tekst van het decreet werd slechts minimaal gewijzigd om coherentie te behouden met de formulering zoals die al bestaat/bestond voor de netwerkradio-omroeporganisaties, maar de tekst van de memorie werd uitvoerig aangepast en verduidelijkt.
34. Het ontwerp van decreet werd een tweede keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse Regering op ...
35. De Raad van State gaf advies over het ontwerp van decreet op ...

Advies Raad van State

36. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op ...

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

37. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2. In artikel 1 van het Mediadecreet worden verwijzingen naar de Toegankelijkheidsrichtlijn en naar de richtlijn tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie ingevoegd.

Artikel 3. Dit artikel herneemt een aantal definities uit artikel 3 van de toegankelijkheidsrichtlijn. De concepten "personen met een visuele of auditieve handicap" en "eindgebruiker met een handicap" in het Mediadecreet worden door dit decreet consequent vervangen door het in dit artikel gedefinieerde concept "personen met een handicap", behalve wanneer expliciet naar een bepaalde toegankelijkheidsvorm wordt verwezen.

De termen "tot televisiediensten toegang verschaffende diensten", "eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten" en "micro-onderneming" zijn nieuw.

Artikel 4. Dit betreft een materiële correctie over de inwerkingtreding van een artikel dat ingevoegd werd via het decreet van 19 maart 2021 dat de Audiovisuele Mediadiensten Richtlijn omzette.

Artikel 5. Het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie, heeft een aantal aanpassingen doorgevoerd aan de bepalingen inzake productplaatsing. In de memorie van toelichting bij dit decreet wordt het volgende bepaald: "*Uit overwegende 91 bij de AVMD2010 blijkt dat het gratis leveren van goederen of diensten, zoals rekwisieten en prijzen, alleen als productplaatsing dient te worden gekwalificeerd indien de betrokken goederen of diensten van grote waarde zijn. Aangezien de definitie van productplaatsing niet gewijzigd is in AVMD2018, blijft deze overwegende relevant bij de toepassing van artikel 11 AVMD2010. Dit impliceert dat het gratis ter beschikking stellen van goederen en diensten geen productplaatsing is, tenzij het gaat om goederen of diensten van grote waarde.*". Om rechtszekerheid te creëren wordt dit principe nu hernomen in de tekst van artikel 99 Mediadecreet en krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om het concept "goederen of diensten van grote waarde" verder in te vullen.

Artikel 6. Artikel 228, lid 2 van het Mediadecreet bepaalt dat de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media de erkenning van een landelijke, regionale, netwerk- of lokale radio-omroeporganisatie of de vergunning voor een etheromroepnetwerk kan schorsen of intrekken in geval van het ongebruikt laten van de toegewezen zendmogelijkheden of het verkeerd gebruiken ervan. Met de

decreetswijziging van 12 februari 2021, waarmee de bepaling van artikel 134, paragraaf 6 werd ingevoerd, werd - omdat het in bepaalde omstandigheden moeilijk kan zijn om de nodige locaties te vinden om zendmasten op te richten - een termijn toegestaan van één jaar om minstens op de helft van de frequentiepakketten uit te zenden. De combinatie van deze twee bepalingen kan tot onduidelijkheid aanleiding geven. Dit kan niet de bedoeling zijn. Daarom wordt via deze wijzigingsbepaling teruggegrepen naar de vroegere formulering van artikel 134, lid 2, eerste zin van het mediadecreet.

Artikel 7. Punt 1° vereenvoudigt de bestaande bepaling.

Punt 2° voert een nieuw lid in dat wordt ingevoegd tussen het huidige tweede en derde lid van artikel 134/1. Lokale radio-omroeporganisaties zijn vragende partij zijn om bij evenementen in de gemeenten of steden waar ze actief zijn te mogen ontkoppelen op één van de hun toegewezen frequenties. Dit wordt nu onder strikte voorwaarden toegestaan. Op die manier kunnen de lokale radio-omroeporganisaties nog dichter bij hun luisteraars staan waardoor de verbindende factor binnen een deel van hun verzorgingsgebied toeneemt. Gezien dergelijke ontkoppeling een wijziging inhoudt van het in artikel 146, §1 lid 2, 1° vermelde invulling van het programma-aanbod en zendschema, moet conform datzelfde artikel 146, §2, lid 2 de Vlaamse Regulator voor de Media hiervan op de hoogte worden gebracht via kennisgeving.

Artikel 8. Deze bepaling is mutatis-mutandis gebaseerd op wat geldt voor de netwerkradio-omroeporganisaties en betreft de wijzigingen die kunnen doorgevoerd worden nadat een landelijke radio-omroeporganisatie een erkenning heeft verkregen. Bij decreet van 23 december 2016 werd – naar aanleiding van het invoeren van het kader voor de netwerkradio-omroeporganisaties – gekozen voor bepaalde wijzigingen/voorwaarden die ofwel gewoon mogen doorgevoerd worden, aan de Vlaamse Regulator voor de Media moeten voorgelegd worden dan wel aan de Vlaamse Regering ter kennisgeving en/of goedkeuring. Met deze bepaling worden nu de wijzigingsvoorwaarden aangepast voor de landelijke radio-omroeporganisaties.

Het samenlezen van het eerste en het tweede lid houdt nu in dat, nadat een landelijke radio-omroeporganisatie een erkenning heeft gekregen de landelijke radio-omroeporganisatie zich gedurende de duur van de erkenning moet houden aan de volgende aanvullende kwalificatiecriteria: de concrete invulling van het programma-aanbod en de verwezenlijkingen, plannen, intenties, en engagementen rond digitale radio-uitzendingen via DAB+ en andere vormen van digitale radio. Onder de concrete invulling van het programma-aanbod wordt onder meer, maar niet beperkt tot, het volgende verstaan: het format, de doelgroep, de algemene programmering.

Het tweede lid stelt en laat dus toe dat landelijke radio-omroeporganisaties die erkend worden, wijzigingen aanbrengen ten opzichte van het door hen ingediende dossier op volgende punten: het zendschema, het financieel plan, het business plan en de technische zendinfrastructuur. Wijzigingen op dat gebied dienen gemeld te worden aan de Vlaamse Regulator voor de Media. Wijzigingen in het kader van media-ervaring moeten niet gemeld worden, omdat dit kadert in personeelsbeleid.

Het derde lid betreft wijzigingen die aan de Vlaamse Regering moeten worden voorgelegd ter goedkeuring en is gebaseerd op het bestaande artikel van de netwerkradio-omroeporganisaties.

Artikel 9. Het woord intrekken wordt vervangen door het woord opheffen. Conform de rechtsleer en de omzendbrief wetgevingstechniek VR 2019/4, punten 207 en 216 wordt met opheffen bedoeld "dat de verbindende kracht van de regeling wordt weggenomen vanaf de inwerkingtreding van de opheffingsbepaling (ex nunc). Een opgeheven regeling verdwijnt alleen voor de toekomst uit de

rechtsorde: de regeling bestaat niet meer en kan voortaan niet meer worden toegepast. Met intrekken wordt bedoeld dat de verbindende kracht van de regeling wordt weggenomen vanaf de inwerkingtreding ervan, zodat de regel geacht wordt nooit te hebben bestaan (ab initio)". Wat geldt voor 'regelingen' uit de omzendbrief geldt evenzeer voor erkenningen van omroeporganisaties, voor zendvergunningen voor radio-omroeporganisaties en voor licenties voor etheromroepnetwerken. Een erkenning, zendvergunning of licentie als omroeporganisatie of omroepnetwerk heeft, wanneer die ten gevolge van een sanctie door de Vlaamse Regulator voor de Media tot een einde komt, rechtsgevolgen gehad en veroorzaakt en deze rechtsgevolgen kunnen niet ongedaan worden gemaakt ab initio. Vandaar dat er nu beslist wordt om het woord "intrekken" te vervangen door het woord "opheffen".

Artikel 10. Dit betreft een materiële correctie over de inwerkingtreding van een artikel dat ingevoegd werd via het decreet van 19 maart 2021 dat de Audiovisuele Mediadiensten Richtlijn omzette.

Artikel 11. Verwezen wordt naar de toelichting bij artikel 9.

Artikel 12. Verwezen wordt naar de toelichting bij artikel 9.

Artikel 13. Om consequent te zijn met de terminologie van artikel 151 Mediadecreet en rekening houdend met de definitie ingevoegd door artikel 4, vervangt dit artikel de woorden "eindgebruikers met een handicap" in artikel 214/1 door "personen met een handicap".

Artikel 14. De eerste paragraaf van het ontworpen artikel 214/2 dat door dit artikel in het Mediadecreet wordt ingevoegd, is de omzetting van artikel 4.1 en 4.2 van de Toegankelijkheidsrichtlijn.

De tweede paragraaf van hetzelfde artikel vormt de omzetting van de artikelen 4.1, 4.3 en 13. Met toepassing van artikel 4.5 van dezelfde richtlijn worden in deze tweede paragraaf micro-ondernemingen die diensten aanbieden vrijgesteld van de in het eerste lid genoemde toegankelijkheidsvoorschriften.

Het is niet uitgesloten dat aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten en van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten, bij de toepassing van de toegankelijkheidsvoorschriften die worden opgelegd in paragraaf 1 en 2 van het ontworpen artikel 214/2 zullen overgaan tot de verwerking van persoonsgegevens. Artikel 9 van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad (Algemene Verordening Gegevensbescherming) biedt een bijzondere bescherming voor wat betreft de verwerking van gegevens over gezondheid.

Elke verwerking van persoonsgegevens die valt onder de AVG dient natuurlijk te gebeuren conform deze AVG. Een verordening heeft ingevolge artikel 288 VWEU een algemene strekking en is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Het gevolg van deze rechtstreekse toepasselijkheid is dat het overschrijven of omzetten van een verordening niet nodig is. Daarom wordt in dit ontwerp van decreet niet verder ingegaan op de verplichtingen waaraan de betrokken aanbieders zich moeten houden bij de verwerking van persoonsgegevens.

De derde paragraaf van dit artikel bepaalt, in uitvoering van artikel 14.1 van de toegankelijkheidsrichtlijn een aantal randvoorwaarden voor de toepasselijkheid van de toegankelijkheidsvoorschriften uit de vorige paragrafen: deze mogen geen ingrijpende wijziging van een eindapparaat of dienst vereisen en geen onevenredige last meebrengen voor de betrokken marktdeelnemers.

Om te bepalen of de genoemde toegankelijkheidsvoorschriften werkelijk een fundamentele wijziging of een onevenredige last met zich meebrengen moeten de

betrokken aanbieders een beoordeling uitvoeren, die ze documenteren en waarvan ze de resultaten gedurende 5 jaar bewaren. Ze moeten deze beoordeling tenminste elke 5 jaar hernieuwen en een exemplaar van de beoordeling bezorgen aan de Vlaamse Regulator voor de Media indien deze daarom vraagt. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende de beoordeling van de fundamentele wijziging, en nadere invulling geven aan de criteria uit bijlage 3 betreffende de beoordeling van de onevenredige last.

Met toepassing van artikel 14.4 van de Toegankelijkheidsrichtlijn is deze documentatieplicht niet van toepassing op micro-ondernemingen die zich bezighouden met eindapparatuur. Op vraag van de Vlaamse Regulator voor de Media moeten zij hem wel de voor de beoordeling relevante feiten verstrekken.

Het is dus aan de marktdeelnemers zelf om te beoordelen of er sprake is van een ingrijpende wijziging of een onevenredige last. Krachtens overweging 66 van de Toegankelijkheidsrichtlijn moeten onder maatregelen die een onevenredige last zouden opleveren worden verstaan: maatregelen die de marktdeelnemer een extra buitensporige organisatorische of financiële last opleggen, overeenkomstig de criteria in bijlage VI van de richtlijn en rekening houdend met het voordeel dat personen met een handicap wellicht ondervinden. Uitzonderingen op de naleving van één of meer toegankelijkheidsvoorschriften wegens de onevenredige last die zij opleveren, mogen niet verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is om die last met betrekking tot het eindapparaat of de dienst in kwestie in elk individueel geval te beperken.

In uitvoering van artikel 14.8 van de richtlijn bepaalt deze paragraaf ook dat marktdeelnemers die zich baseren op de bepalingen in verband met een fundamentele wijziging of onevenredige last, dit moeten meedelen aan de Vlaamse Regulator voor de Media. Een exemplaar van de beoordeling die uitleg bevat waarom een eindapparaat of dienst niet volledig toegankelijk is en de ingeroepen onevenredige last en/of fundamentele wijziging, of beide bewijst, moet echter uitsluitend op verzoek van de Vlaamse Regulator voor de Media worden overgelegd.

Paragraaf 4 van het ontworpen artikel stelt dat aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten en aanbieders van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten, die externe financiering ontvangen ter verbetering van de toegankelijkheid, zich niet aan de toegankelijkheidsvoorschriften kunnen onttrekken met het argument dat deze voor hen een onevenredige last meebrengen. Dit is een omzetting van artikel 14.6 van de Toegankelijkheidsrichtlijn.

Paragraaf 5 van het ontworpen artikel verwijst naar de overgangperiode bedoeld in artikel 32.1 van de Toegankelijkheidsrichtlijn. Het gaat om een overgangperiode die afloopt op 28 juni 2030 waarin dienstverleners hun diensten mogen blijven verlenen met gebruik van de eindapparaten die zij voor deze datum al rechtmatig gebruikten bij het verlenen van vergelijkbare diensten. Dienstverleningscontracten die gesloten zijn voor 28 juni 2025 kunnen ongewijzigd blijven doorlopen totdat zij verstrijken, evenwel uiterlijk tot vijf jaar na die datum.

Voor suggesties inzake de invulling van de toegankelijkheidsvoorschriften die worden opgelegd in het ontworpen artikel 214/2, §1 en §2, kan worden verwezen naar de indicatieve voorbeelden van mogelijke oplossingen die bijdragen aan de naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften die zijn opgenomen in bijlage II bij de Toegankelijkheidsrichtlijn. Daar worden onder meer genoemd: "Ervoor zorgen dat ondertiteling wordt doorgegeven via de decoder voor gebruik door doven", "Ervoor zorgen dat een blinde televisieprogramma's kan selecteren" en "De mogelijkheid ondersteunen om "toegangsdiensten" zoals ondertiteling, audiobeschrijving, auditieve ondertiteling en gebarentaal te selecteren, te

personaliseren en te activeren, door een effectieve draadloze koppeling met hoortechologieën mogelijk te maken of door gebruikersbesturing te bieden om "toegangsdiensden" voor audiovisuele mediadiensden te starten op hetzelfde niveau als de primaire mediabesturing".

Artikel 15. Dit betreft een taalkundige correctie aan een artikel dat gewijzigd werd door het decreet van 19 maart 2021 dat de Audiovisuele Mediadiensden Richtlijn omzette.

Artikel 16. Verwezen wordt naar de toelichting bij artikel 9.

Artikel 17. In het eerste lid van artikel 228 van het Mediadecreet wordt het woord "intrekking" telkens vervangen door het woord "opheffing", in het tweede lid van hetzelfde artikel wordt het woord "intrekken" vervangen door "opheffen". In dit verband kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 9.

Daarnaast bevat dit artikel de omzetting van artikel 30 van de Toegankelijkheidsrichtlijn. Via een wijziging van het eerste lid van artikel 228 van het Mediadecreet wordt aan de reeks van sancties die de Vlaamse Regulator voor de Media kan opleggen, toegevoegd dat doeltreffende herstelmaatregelen kunnen opgelegd worden in geval van inbreuk op artikel 214/2.

Artikel 18. Dit artikel voegt aan het Mediadecreet 3 bijlagen toe waarmee de bijlagen bij de Toegankelijkheidsrichtlijn worden omgezet voor wat betreft eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten, evenals de tot televisiediensten toegang verschaffende diensden, waaronder elektronische programmagidsen (EPG's).

Bijlage 1 heeft betrekking op toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparatuur en diensden. Afdeling 1 van deze bijlage heeft betrekking op toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparaten en is de letterlijke herneming van bijlage I, Afdeling I van de Toegankelijkheidsrichtlijn, met uitzondering van de sectorspecifieke voorschriften voor zelfbedieningsterminals, e-lezers en eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor gebruik voor elektronische communicatiediensten.

Afdeling 2 van deze bijlage betreft toegankelijkheidsvoorschriften voor eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten. Het gaat om de letterlijke omzetting van Afdeling II van bijlage I bij de Toegankelijkheidsrichtlijn.

Afdeling 3 van deze bijlage heeft betrekking op toegankelijkheidsvoorschriften voor diensden, en komt overeen met Afdeling III van Bijlage I bij de Toegankelijkheidsrichtlijn. Afdeling 4 van deze bijlage bevat een aantal bijzondere toegankelijkheidsvoorschriften die hernoemen zijn uit punt b) van Afdeling IV van bijlage I bij de Toegankelijkheidsrichtlijn.

Bijlage 2 is de omzetting van bijlage V van de toegankelijkheidsrichtlijn en betreft informatie die de aanbieder van tot televisiediensten toegang verschaffende diensden moet verstrekken betreffende de conformiteit van die diensden met de toegankelijkheidsvoorschriften uit dit decreet.

Bijlage 3 heeft betrekking op de criteria voor de beoordeling van de onevenredige last en komt overeen met bijlage VI bij de Toegankelijkheidsrichtlijn.

Artikel 19. Aangezien de verwijzing naar richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie via artikel 2 van dit decreet in artikel 1 van het Mediadecreet wordt toegevoegd, schrapt deze bepaling dezelfde verwijzing in artikel 2 van het decreet van 12 februari 2021 houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie met betrekking tot de landelijke en regionale radio-omroeporganisaties en de technische eindapparatuur voor FM-radio-ontvangst van radio-omroeporganisaties.

Artikel 20. Dit artikel vervangt artikel 13 van het decreet van 12 februari 2021 houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie met betrekking tot de landelijke en regionale radio-omroeporganisaties en de technische eindapparatuur voor FM-radio-ontvangst van radio-omroeporganisaties. Dit artikel schrapt het woord 'regionale' onterecht in de laatste zin van artikel 145, 2°, a) van het Mediadecreet. Dit wordt nu ongedaan gemaakt.

Artikel 21. Aangezien artikel 2 van het decreet van 12 februari 2021 ingetrokken wordt door artikel 19 van dit decreet, wordt ook de respectievelijke inwerkingtredingsbepaling in artikel 23 van het decreet van 12 februari 2021 opgeheven.

Artikel 22. Dit artikel heeft betrekking op de inwerkingtreding van dit decreet. Overeenkomstig artikel 31.2 van de Toegankelijkheidsrichtlijn treden de bepalingen die betrekking hebben op de omzetting van deze richtlijn (de artikelen 3, 13, 14, 17, 2° en 18 van dit decreet) in werking op 28 juni 2025. De andere bepalingen van dit decreet treden in werking op de tiende dag na publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media,

Benjamin DALLE

Bijlage:

- Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten.